

نامہ واحد ہا نو فر جنبش جمہوری خواہان دموکرات و لائیک ایران

دوستان عزیز شورای هماهنگی جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک
ایران،

پس از انتشار "اطلاعیه" در ارتباط با درز خبر "مقدمات مذاکره" چهار حزب کردی با نمایندگان جمهوری اسلامی در اروپا به نام "جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران"، نهاد محلی جدل در هانوفر آلمان "تجمع برای جمهوری، آزادی و عدالت اجتماعی (تبجا)" به منظور ایجاد ارزیابی از این اقدام، نشست فوق العاده ای را در تاریخ ۷ اگوست از ساعت ۱۹ تا ۲۱:۳۰ برگزار کرد. حاضران در نشست:

[illegible][illegible]

در نشست تبجا، ما در یک گفتگوی مشترک به دلایل متعدد (چه از جنبه ساختاری و چه از نظر محتوا) بیانیه صادر شده با امضای جدل را مغایر با قرار و پیمان های رایج در ج.ج.د.ل.ا. می دانیم و بر این تأکید داریم که امضای جدل باید رسماً از زیر این بیانیه برداشته شود! همچنین باید روشن شود که این بیانیه تحت چه مجوز و یا اصول

ساختاری به نام جدل منتشر شده است؟ چگونه تمامی حقوق ارگان های کار در جدل (شورای هماهنگی، گروه کار ارتباطات و سیاسی) از آنها سلب شده و تصمیم گیریهای سیاسی و ساختاری به شیدان وثیق و انور میرستاریواگذار شده است!!!؟

تبجا ادامه فعالیت های آتی خود را به عنوان نهاد محلی جدل، به روشن شدن مسائل فوق موکول می کند!

در زیر نقطه نظرات تبجا را در این مورد به تفصیل برای آگاهی و داوری سایر همراهان جدل ارائه می دهیم:

نامه سر گشاده به شورای هماهنگی جنبش جمهوری خواهان دموکرات ولایتک ایران

با توجه به سند ساختار می دانیم که در غیاب گردهمائی سراسری تنها نهاد و ارگان موجه تصمیم گیری در ج.ج.د.ل.ا شورای هماهنگی است. با این حال به علت اختلاف نظرهای موجود در شورای هماهنگی و گروه های کاری نسبت به واکنش درخور به این خبر، شورا تصمیم گرفت که در بحث نشست ماهانه شورا با استفاده از خرد جمعی از طریق مشورت با سایر همراهان با ملاحظه پیشنهاد ها از جمله طرح پیشنهادی شیدان وثیق، تصمیم نهائی خود را در این مورد اتخاذ کند. بنا به بند 3- 2-7 سند ساختار "شورای هماهنگی هر ماه نشستی مجازی با همراهان برگزار می کند تا نسبت به رویداد های سیاسی، ملی و بین المللی... واکنشی که باید نشان داد، از آنان نظر خواهی کند. در صورت تشخیص لزوم انتشار بیانیه، گروه کار سیاسی با توجه به تمایلات و اظهار نظر همراهان حاضر در نشست، متن را تدوین و به شورای هماهنگی ارائه می دهد. شورای هماهنگی می تواند در آن تغییرات و تصحیحاتی را که لازم می داند وارد کرده و بیانیه را به نام شورای هماهنگی انتشار دهد." گرداننده نشست ماهانه همراهان جدل در تاریخ ۲۸ ژوئیه که مسئول دوره های متعدد گروه کار ساختار و مفسر همیشگی این سند محسوب می شود در آخرین لحظات جلسه ماهانه، ارسال پیش نویس تغییر و تصحیح شده به دلخواه شیدان وثیق را پیشنهاد میکند وبدون بحث و نتیجه گیری در مورد پیشنهادها در فردا روز این پیش نویس برای همراهان تحت عنوان "دعوت به همه پرسى "

برای 27 نفر "همراه" برای رائ گیری - البته با این تذکر که بدون اظهار نظر و تنها با اعلام موافق یا مخالف و ممتنع، وگر نه رائ گیری باطل خواهد بود، فرستاده می شود. با آگاهی از این واقعیت که راهکارهای متعدد ومتفاوتی نسبت به اتخاذ موضع ج.ج.د.ل.ا. چه در

میان ۹ نفرهمراه حاضر در نشست ماهانه و همچنین دربین اعضای شورای هماهنگی و گروه های کاری کما کان وجود دارد. همانطور که در بالا اشاره شد، روند شکل گیری یک اعلامیه در جدل همیشه چنین بوده که متنی از طرف یک همراه و یا از طرف گروه سیاسی به شورای هماهنگی پیشنهاد می شده است، شورای هماهنگی براساس این پیش نویس جلسه پالتاکی ماهانه با همراهان را تدارک می دیده و گروه سیاسی طبق اسناد جدل مسئول جمع بندی نظرات همراهان در پالتاک و ارائه آن به شورای هماهنگی می بوده است. در حرکت کنونی بعد از بحث حول اعلامیه پیشنهادی در پالتاک، شیدان وثیق که اعلامیه را پیشنهاد کرده بود خود نیز با همکاری مسئول ارتباطات جدل اعلامیه را تکمیل و برای همه پرسی به گونه ای استثنایی خارج از چارچوب اسناد و توافقات در جدل می فرستند. جدا از صحت و سقم آمار "رأی گیری" بکارگیری چنین روشهایی فاصله گرفتن از ساختار جدل و استفاده از روشهایی است که روابط انسانی و برابر حقوقی و همچنین نظم درونی ما و ساختار کاری مورد توافق در جدل را با مشکل جدی روبرو کرده است. به باور ما به کار گیری اینگونه شیوه ها برای جا انداختن نظر فردی، تنها می تواند به قیمت خدشه دار شدن ارزش های مورد توافق تا کنونی جمعی و تهی سازی مضمون مبارزات دموکراتیک تمام شود و به بستری برای تبدیل جدل به یک فرقه سیاسی مانند دیگر فرق تبدیل گردد. در چنین روابطی بی اعتمادی به تدریج به بی اعتباری پیمان ها کشیده شده و نهایتن به باز سازی فرهنگ و مناسبات شبان رمه ای منجر خواهد شد که عملن نتیجه ای جز افول حیات پویای سیاسی نخواهد داشت. از اینرو استفاده از این شیوه ها را مردود می دانیم و هشدار می دهیم که روآوری به این شگردهای کهنه ثمره ای جز از هم پاشی پیوند ها و همکاری های صمیمانه تا کنونی ما نخواهد داشت. ما با تائید بر این اصل که توافق، گوهر و ذات دموکراسی است باید اضافه کنیم که توافق آگاهانه را هرگز نمی توان از دستگاه رأی کشی و "اکثریت" سازی به دست آورد. ما هم رایی واقعی را حاصل گفتگو، رد و بدل نقطه نظرات مستدل به منظور ایجاد تفاهم مشترک می دانیم که پایه و اساس هر گونه توافق آگاهانه می باشد. اطلاعیه به عکس نه دست آورد گفت و گوی اقناعی و نه در بر گیرنده نقطه نظرات و انتقادهای به حق و ضروری به کژراهی احزاب کرد بود. گرچه "اطلاعیه" تلویحا به احزاب کردی اشاره دارد اما نوک تیز حمله به سوی پروژه همکاری نیروها و جریان های سیاسی جمهوری خواه دموکرات ولایتیک تحت نام "همبستگی برای آزادی و برابری در ایران" است. حمله اطلاعیه بیشتر متوجه همکاری و همیاری بی سابقه نیروهای سراسری و منطقه ای می باشد که در تاریخ مبارزات اخیر مردمان ایران بالقوه

می تواند بستر مبارزاتی مناسبی را برای پیوند خواست ها و مطالبات مردمان ایران و جنبش های اجتماعی دموکراتیک سراسری فراهم کند و همزمان ابزاری در خدمت باز دارندگی و تضعیف قوم گرایی و ملت پرستی های افراطی قرار گیرد و گامی هر چند کوچک در راستای همگرایی و همزیستی دموکراتیک، آزادی خواهانه و عدالت طلبانه مردمان سر زمین مشترکمان در فردای براندازی نظام جمهوری اسلامی در ایران بردارد.

با اینکه "اطلاعیه" چندان مورد اعتنا قرار نگرفت و پژواک چندانی نیافت اما شوربختانه به جایگاه ج.ج.د.ل.ا. در پهنه سیاسی صدمه وارد کرد و دوستی ها و صمیمیت های درونی همراهان را به شدت آسیب پذیر نمود و بی اعتمادی را جایگزین اعتماد ساخت. در ماه های گذشته فضای حاکم در جدل ما را در پیشبرد فعالیت های مشترکمان باز داشته و به نظر می رسد که روح همکاری و همیاری به مثابه کار مایه مبارزه سیاسی جای خود را به کار شکنی ها و خصومت ها داده است. دوستان، ما عمیقن بر این باوریم که مشارکت در مبارزه سیاسی نیازی به لفاظی های رادیکال ندارد.

تجارب مبارزات گوناگون مردمان جهان به ما می آموزد که پیشبرد مبارزه و دستیابی به اهداف سیاسی از راه های مختلف می گذرد و شیوه ها و راهکارهای متنوعی را می طلبد. نیرو های سیاسی از هر نحله، به رغم اشکال و نگاه متفاوت و برنامه های مختلف، بنا به ارزیابی های ویژه خود از شرایط حاکم راهکارهای لازم و مناسب برای پیشبرد مبارزات خود را با توجه به کم و کیف اوضاع مستقلن انتخاب می کنند. تنها در چارچوب همکاری هاست (چه به صورت مقطعی و چه به صورت پایدار) که این نیرو ها و جریان های سیاسی بر اساس اصول و مبانی و پیمان و قراردادهای مورد توافق در همکاری، الزامن محدودیت هائی را پذیرا می شوند. مادام که این اصول و ارزش ها و میثاق و پیمان ها به عنوان پایه و اساس همکاری برجا بمانند، اختلافات و منازعات از طریق گفتگو و بر مبنای قراردادهای آئین نامه ای قابل بحث و حل اند. بنا براین احزاب کردی که در جهت تحقق خواست های مردم کردستان در ایران مبارزه می کنند در هر سطحی و با هر شکلی که سیاست های خود را به پیش ببرند تا آن زمان که این سیاست ها در چارچوب همکاری مشترک، منجر به نقض تفاهم نامه پروژه "همبستگی" نشود، مستقلن مسئول پیامد های رفتار سیاسی خویش اند. در سال های اخیر شاهدیم که با وجود تشدید سرکوب های بی سابقه جنبش های اجتماعی و مبارزان سیاسی - مدنی در ایران، در منطقه کردستان

مبارزات از رشد کمی و کیفی قابل توجهی علیه جمهوری اسلامی برخوردار بوده و به رغم ملیتاریزه کردن این منطقه توسط نیروهای سرکوبگر سپاه، مبارزه دفاعی مسلحانه احزاب کرد از تکاپو نیفتاده و احزاب کرد در رشد اعتصابات و اعتراضات مردمی نقش فعال و چشم گیری داشته و دارند. این احزاب و سازمان ها با ایجاد همکاری و هماهنگی سیاسی - تشکیلاتی درون مرزی و برون مرزی و به پشتوانه تجربیات مبارزاتی طولانی، مورد توجه قدرت های جهانی و منطقه ای مخالف رژیم قرار دارند و در برنامه های استراتژیک این قدرت ها به حساب می آیند.

توسعه فساد، ورشکستگی مالی گسترش فقر و فلاکت وسیعترین اقشار و طبقات مردمی که ناشی از بحران های چند گانه حاصل ناکارآمدی های ۴۰ ساله حاکمیت جمهوری اسلامی است هم زمان با تشدید فشارهای بیشتر تحریم ها به خصوص پس از خروج آمریکا از برجام، ناتوانی رژیم را در برابر چالش های موجود بیش از پیش به نمایش می گذارد. ادامه سیاست تنش زائی در منطقه همراه با تحریکات سپاه و سیاست های سلطه طلبانه آمریکا و قلدرمنشی های ترامپ و هم پیمانانش در منطقه، زمینه مداخلات سیاسی تا حد درگیری های نظامی را مساعد تر ساخته و هر لحظه بیم آن میرود که این تحریکات باعث جنگ خانمانسوز دیگری در منطقه شود. شکست فاحش سیاست خارجی رژیم و انزوای بیش از پیش جمهوری اسلامی در جهان از یک سو و از سوی دیگر گسترش نارضائی های مردمی در اثر فقر و مسکن در ابعاد فاجعه بار، هرگونه امیدی برای بهبودی اوضاع از درون رژیم را از بین برده است. نظام جمهوری اسلامی درمانده تر از هر زمان برای فرار از فروریزی با پناه بردن به تمامی حیل ها تلاش در تضعیف و توان مبارزاتی جنبش های اجتماعی و نیروهای سیاسی مخالف در ایران را دارد. به خصوص نابودی و تلاشی صفوف مقاومت متشکل و منسجم مبارزات مردم کردستان به عنوان خطر بزرگ در غرب کشور. از اینرو حکومت مرکزی با طرح تدریس زبان مادری، برگزاری کنگره مشاهیر کرد، پیشنهاد مذاکره و... چنین وانمود می کند که گوش شنوایی برای مطالبات به حق مردم این منطقه پیدا کرده و می کوشد تا از این طریق با ایجاد تفرقه در میان نیروهای سیاسی کرد و مردم کردستان، جبهه مقاومت قاطع را علیه خود در هم شکنند. در حالیکه ترور، اعدام، دستگیری فعالین سیاسی- مدنی، کشتار پیشمرگه های احزاب کرد، توپ باران مراکز و مقرهای این احزاب و به آتش کشیدن مناطق مسکونی بدون کم و کاست در دستور کار نیروهای سرکوب قرار دارد و روزانه در دست اجراست، این سیاست ترفند جدیدی نیست. دولت مرکزی و دست نشاندهانش در منطقه تلاش دارند که در کنار دشمنی و جنگ با مردم کردستان ژست آشتی جویانه را پیش گرفته و بدان

تظاهر کنند. اما جنبش مقاومت کردستان در ایران و احزاب جمهوری خواه و دموکرات منطقه بنا به سابقه مبارزاتی علیه سلطه سلطنت و ۴۰ سال حاکمیت تمامیت خواه و تبعیض گرای جمهوری اسلامی، تجارب تلخ و ناکامی را پشت سر دارند و به روشنی به فقدان ظرفیت های دموکراتیک رژیم های سرکوبگر و غیر دموکراتیک در پاسخ به مطالبات مردم کرد آگاهند. آنها به خوبی می دانند که جمهوری اسلامی بنا به ماهیت مذهبی و خود کامه اش هیچگاه خواهان گفتگو برای پایان بخشیدن به منازعه بر سر مسئله کرد در ایران نیست. امروز هدف از طرح گفتگو برای رژیم کسب اطلاعات کافی پیرامون ارزیابی احزاب کردی از اوضاع حاکم بر منطقه و ایران است و رصد کردن مواضع این احزاب در شرایط حاد و تشدید مداخله آمریکا و هم پیمانانش علیه جمهوری اسلامی است. بی تردید احزاب مخالف رژیم در کردستان به خصوص حزب دموکرات کردستان ایران در پی تجربیات متعدد و مذاکرات خسارت بار در گذشته به خصوص مذاکرات سال های ۲۰۱۳ و ۲۰۱۴ به خوبی واقفند که جمهوری اسلامی از مواضع ضد بشری خود عقب نشینی نخواهد کرد و امتیازی به آنها نخواهد داد. نزدیکی و مانور مذاکرات رژیم با حملات اخیر به پایگاه های احزاب کردی در مناطق مختلف اقلیم کردستان در عراق، هشدار به احزاب کرد است که در صورت حمله نظامی آمریکا، هر گونه همکاری و پشتیبانی کرد ها از این مداخله با حملات نابود کننده سپاه روبرو خواهد شد. بی شک حکومت اقلیم کردستان عراق در کشاندن احزاب کرد ایرانی به پای میز مذاکره بی نقش نیست. گزارش های متعدد حاکی از ترور تعدادی از اعضا و فعالین حزب های کرد ایران است که توسط عاملین رژیم جمهوری اسلامی در کردستان عراق به اجرا گذاشته شده است. ادامه سرکوب فعالان سیاسی - مدنی و مبارزین احزاب و جنبش های به حق علیه تبعیض قومی و ملی در منطقه کردستان، مهر تائیدی بر برنامه های تفرقه افکنانه نظام به قصد شکستن صفوف جنبش دموکراسی خواهی در کردستان و به زانو درآوردن مقاومت و مبارزه مردم کرد در راه تحقق جمهوری، دموکراسی و دستیابی به خواست های عدالت خواهانه ملت کرد است. مذاکره احزاب کرد به رغم شرایط مناسب منطقه و وضعیت شدید تضعیف شده جمهوری اسلامی چه از نظر داخلی و چه در صحنه بین المللی نمی تواند به حل مسئله مردم کردستان در ایران کمک کند. حل مسئله کرد در ایران در وهله نخست در گرو بلاواسطه تحقق جمهوری، دموکراسی، جدائی دین و دولت در ساختاری غیر متمرکز و فدرال است. ما در راستای تحقق این چشم انداز دست همکاری با نیروهای مبارز کرد علیه جمهوری اسلامی را در جهت براندازی رژیم می فشاریم. جنبش مقاومت کردستان امروز بیش از هر زمان نیازمند پشتیبانی نیروهای سیاسی مخالف جمهوری اسلامی

وهمبستگی با جنبش های سراسری در ایران است. بر این اساس تضعیف جنبش کردستان به معنای تضعیف جنبش ضد جمهوری اسلامی و کمک به پراکندگی اپوزیسیون می باشد. ما می بایستی متحدن در برابر سیاست های تفرقه افکنانه و سلطه جویانه رژیم بایستیم و با تحکیم صفوف مبارزاتی مردمان ایران راه برچیدن این سلطه را هر چه سریعتر هموار کنیم.

" تجمع برای جمهوری، آزادی و عدالت اجتماعی - تبجا " نهاد محلی جنبش جمهوری خواهان دموکرات و لائیک ایران(جدل) در هانوفر

امضاکنندگان:

ابراهیم جهرم، احسان دهکردی اصغر اسلانی، خسرو امیری، شکیبا، فری میرآبادی، ناصر رحمانی، نواز

هانوفر ۱ سپتامبر ۲۰۱۹